

[Riishøj]

heldigvis vundet en stor sejr derved, at masterne nu bliver nedgravet. I Jylland er situationen måske knap så gunstig for de samme mennesker, men jeg håber, at energiministeren og miljøministeren i hvert fald vil undersøge de muligheder, der er for at undgå at forpuste landskabet i Himmerland. Men her drejer det sig om gigantiske beløb for elforbrugere, og det drejer sig også om tilfælde, hvor elforbrugere har haft svært ved at blive hørt. Men som sagt er der altså vundet en sejr.

Når det gælder at opføre og drive kraftværksenheder i udlandet, hvor vi altså har en ekspertise både i forhold til EF og i forhold til de østeuropæiske lande, er man af ideologiske grunde meget restriktiv. Men det er altså svært at se, hvem andre end Elsam og Elkraft der skulle gøre det, når det altså er dem, der driver værkerne i Danmark. Der er ikke andre til at drive disse selskaber.

Selve lovforslaget har jo, som tidligere ordførere har nævnt, en hel del lighedspunkter med lovforslag nr. L 64. Vi er tilfredse med, at man kan vælge, og også med muligheden for at have to selskaber. Vi er også tilfredse med afsnittet om tredjepartsfinansiering, forudsat at netop den paragraf tolkes liberalt, for skal vi undgå en stigning i elforbruget, er det utrolig vigtigt, at man har nogle gunstige tredjepartsfinansieringsordninger.

Jeg bemærker også, at man ifølge forslaget gerne må have konkurrence med den finansielle sektor, men den må ikke være urimelig. Og som situationen er i dag i den finansielle sektor, er det utrolig vigtigt, hvis der skal gang i elbesparelserne, at man fra elsektorens side kan gå ind og finansiere. Energifonden i Sønderjylland er et godt eksempel på, at man på en god og fornuftig måde også til gavn for private små virksomheder kan gå ind og udskifte elforbrugende udstyr. Så jeg håber, at konkurrencen kan komme ind i billedet, også fordi vores finansielle sektor i Danmark er så handlingslammet, som den er i øjeblikket.

Det er også rigtigt, at man nu slår en streg over fortiden og reelt accepterer de underskud, som SEAS har haft i forbindelse med Masnedøværket. Jeg vil gerne spørge energiministeren, om det er ensbetydende med, at den afgørelse, som Elprisudvalget nåede frem til i december, kompromiset omkring SEAS, hermed er ophævet, eller om det fungerer. Det har været

meget omdiskuteret, også i forbindelse med henvendelserne fra gartnerne, der har spurgt, om man kunne forestille sig, at man kunne overføre nye underskud fra Masnedøgartnerierne i henhold til det forlig, som blev indgået i december måned. Man har diskuteret spørgsmålet om tilbagevirkende kraft. Åbner dette lovforslag mulighed for, at man kan overføre nye underskud? Det er også noget, som er vigtigt for vores stillingtagen til det pågældende afsnit.

Hvad angår Elprisudvalgets sammensætning har vi også nogle forbehold, men det kan vi eventuelt komme ind på i forbindelse med nogle ændringsforslag.

Alt i alt kan vi med disse bemærkninger tilslutte os lovforslaget, men det er muligt, at vi fremsætter nogle ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Kai Dige Bach (KF):

Det er naturligt, at vi i denne debat kommer ind på, hvad offentlige selskaber skal beskæftige sig med, og hr. Riishøj siger her som før, at man gerne ser aktivitet i offentlige selskaber, hvad enten det er kommunerne eller som her et koncessioneret selskab, når det er fornuftigt.

Jeg vil gerne stille det spørgsmål: Er det fornuftigt, hvis det giver et stort tab, og hvornår er tabet stort nok til, at det ikke er fornuftigt mere? Og så kommer det helt naturlige spørgsmål, for der er kun et eneste problem, nemlig: hvordan skal de ophøre, når de viser sig ikke at være fornuftige eller økonomisk forsvarlige? Jeg vil gerne have nogle eksempler på noget, der er ophørt, når det har vist sig, at det er gået rigtig galt.

Jeg synes, at et af de bedste eksempler, vi har, er tomatgartneriet på Masnedø. Der er jo ikke nogen anden løsning, end at vi bare beslutter – som i hvert fald her foreslået – at nu skal elforbrugere bare betale med tilbagevirkende kraft. Det har aldrig havde været meningen, at de skulle det, og det er den skræk, jeg og mange andre har: at borgerne skal blive tvunget til, ufrivilligt skal deltage i en forretningsdrift, som de ikke har spor lyst til, for at modtage strøm.

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):